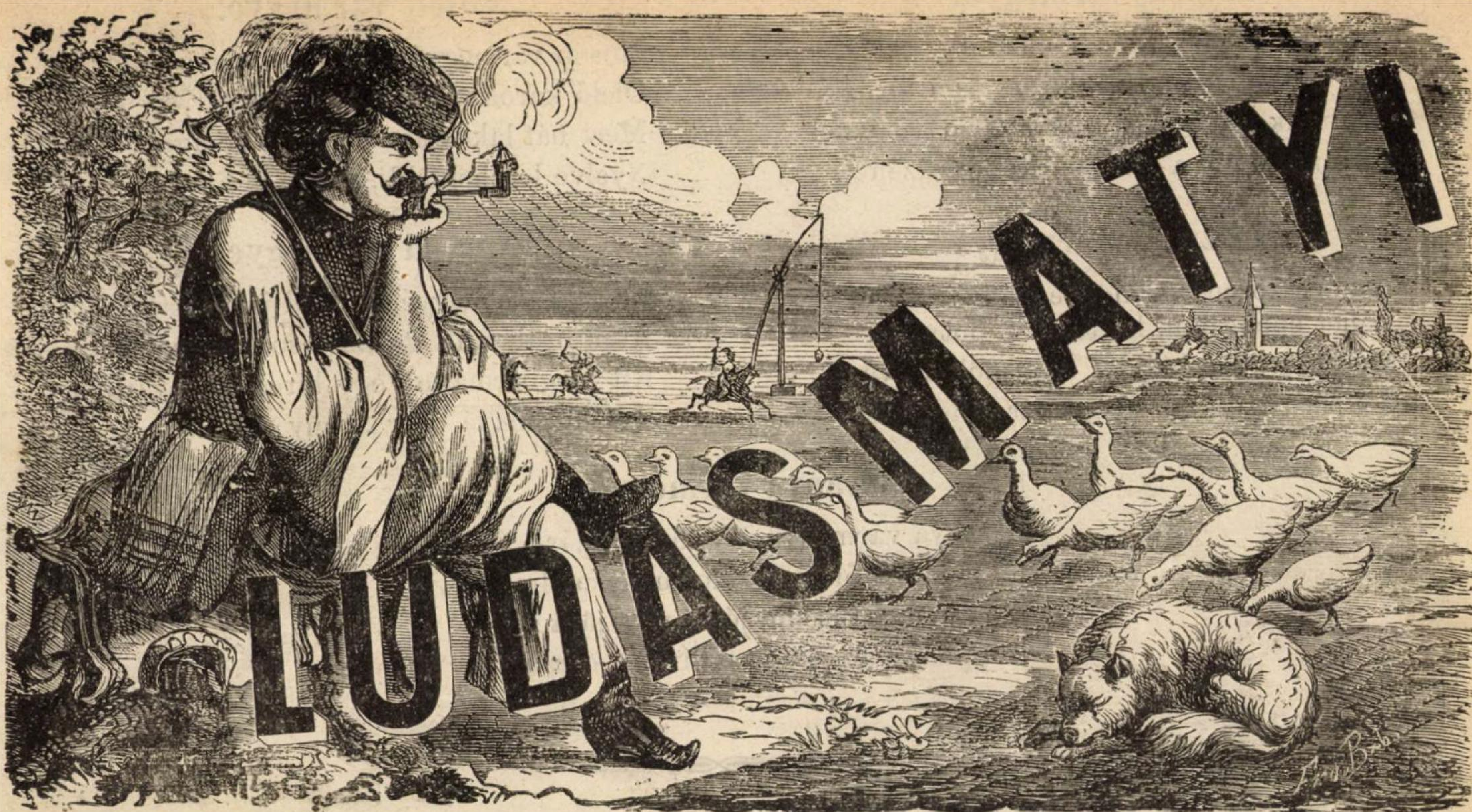

VI. ÉVFOLYAM. Megjelenik minden vasárnap. Ára félévre 3, egész évre 6 frt.	Az előfizetési pénz a Kiadóhivatalba városháztér 6. sz. alá küldendő.	Pest, junius 2. 1872. 23 szám.	GYÜJTÖKNEK öt előfizető után tiszteletpéldány jár. Egyes példány ára helyben 10 kr.	*Szerkesztői iroda:* Városháztér 6. sz. ide küldendő mindenféle kézirat, mely »LUDAS MATYINAK« van szánva.

Országos kis tükör.

Fehérmegye:

Fehérvármegyében van Székes-Fehérvár!
A melynek követe pecsovics lett immár,
Főispán madzagán egész tisztikar jár . .
S a sok éhes csürhe zsiros hivatalt vár.

Komáromvármegye:

Komárom vármegye szolgál a Dunára,
Nem huzta még ezt a kormány kaptafára,
Erős itt a jellem, miként régi vára,
Pecsovics korteshad itt hiába jára.

Györvármegye:

Györvármegye fekszik a Duna mentében,
Nem igen hisznek itt mártoni bencésben,
De azért Györ bennt ül a savanyu lében —
Telhetlen Ézsau a kormány — lencsében.

Sopronvármegye:

Ha szemed forditod Sopron vármegyére:
Elborul a lelked ennyi himpellérre,
Csak Sopron kezd lépni szabadelvü térre,
A többit rá vitte a kormány a jégre.

Zalavármegye:

Muraköz tartozik Zalavármegyére . .
Itt jött világra a jobbpárt bölcs vezére!
Hatvanegyig magyar: bár nem omlott vére,
Hatvanhétben schwarzgelb zászló alá tére.

Tolnavármegye:

Tolnavármegyének jó földét is bejárd,
Találsz itt pecsovics, sok kétfejü madárt;
Bugamágnást, borbélyt és fekete talárt.
Kiknek szemének a világosság meg árt.

Somogyvármegye.

Somogy vármegyébe Tolnából elérnék,
Ha valahol a csapszékbe be nem térnék.
Ott iszik a jobbpárt egy hagymavit éznél
Hej mert jobb a vinkó a Kapos vizénél.

Veszprémvármegye.

Néz Veszprém vármegye Balaton tavára,
Lehet ebből inni, ha tetszik, potyára,
Még is jobban hallgat a püspök szavára,
S iszik rosz kortes-bort bármi lesz az ára.

Moson vármegye.

Moson vármegyének földje végső határ,
Ölelő karokat Bécs városára tár,
Mert hát lakossága se kopó se agár..
Nyelve lerchenfeldi, vigye el a tatár.

Nógrád vármegye.

Nógrád vármegyében kell járni nagy sáron
Itten uralkodik Pulszky sok szamáron,
Kit megbérmáltak egy hires boulevardon,
Miként előadá Csernátony Áron.

Baranya vármegye.

Baranya vármegye vagyon utoljára,
Ez nem jár őrletni a kormány malmára,
S ha már a türelme jó végére jára ;
Koppant a kortesek bibircsós orrára.

(Folyt. köv.)

Kortes jellemrajzok.

M. B. köpönyegforgató qualifikált kortesei T. szélén.

I. V. Jóska.

Ezen uri egyén, általános közbizalmatlansággal megajándékozott borbély legényke, kit mai napság „orvos“, „doktor“, „tudor“ mellléknévvel gunyol a publikum. Rendelvényei k.tünőek, p. o.

Ha a bokád táj, látogasd meg, vagy hivasd el őt, szives baráti részvét s érzékeny sopánkodás mellett számodra hashajtót rendel;

ha fejszaggatásaid nagyok, vedd igénybe országosan ismert rendelvényét t. i. lábod talpát kánforos pálinkával dörzsölve izzasztót kell használnod;

ha reomatikus fogfájásaid vannak, a te Eskulápod nejével konferenciát tart s azután következő recipét kapod : a garasos podrecsányi pipából kivert bagót ecettel vegyitve csináld hig péppé s ezzel kötözgesd szorgalmasan két hónod alját, ülvén egy zsölye székben két nyitott ablak között.

S mindezen rendelvényeket csak akkor recipáld, ha azokat a tudós doktor úr sajátságos recept könyvéből recitálta.

II. K . . . Balázs.

Ez érdemes ignota species egy miserabilis tehetetlen mihaszna fiatal nyekhenc, kit ezelőtt néhány évvel a mexikói szabadság harcosok komoly tréfája üzött vissza a veres nadrágért elhagyott honba.

Még ezelőtt fél évvel mint csizmaputzer müködöt a nélkül, hogy erre nézve Széchenyi Ödöntől privilégiumot nyert volna.

Jelenleg csavargói minőségben, egyik faluból a másikba korteskedve s principálisa piculáin táplálkozva szivja a tőle irigylendő szabad luftot.

III. S . . . Jóska.

Ezen becsületes rüpők egy szavazati joggal nem biró contemnált asinus; ki egy női társaságban, imádottja iránti szeretetre méltóságát akarván constatálni, ilyetén képen kezdé udvarlását :

He he he he . . . hü hü hü hü — maga oly kedvesen mosolyog rám, mint Mózes a moslékra, ugy e hallja szeret engem ?

E triumvirátushoz járul még egy ármádia cigány csőcselék. Ezek conjuráltak az ellenzék megbuktatására T. Szelén ! !

Szerencsétlen jelölt, ki a tekintélyesség ellenében ily törpe lelkkere bizza az agitátiót.

Öszveperelt az Ürményi Pál pártján lévő jobboldali aszony a baloldalon lévő Salamon párti aszonyal a politikán : s az utóbbi igy végzé be a politikai discussiót :

„No csak hallga ssatok el azzal az Ürményivel, hisz a ti palilikátok (értsd politikátok) soha sem ér annyit, még ha tiz akkora lesz is, mint a mi kedves jó Salamonyunk.“

Ludas Matyi pattantyui.

Két berugott fináuc bilancirozott az utcán egymásba csimpaszkodva.

„Ni, ni, — mondá egy valaki — Kerkápolyi vitéz hadserege, de gyenge lábon áll!“

„Dehogy! — felel rá egy más — csak összevetett vállakkal tartják fent az ország terheit.

Egy baloldali embert azzal gunyolták pecsovics ismerôsei, hogy borju vétel ürügye alatt a szomszéd falvakba jár korteskedni.

Ugyan hagyják el az urak — vága ez vissza — nem kell nekem borjut keresni a szomszéd falukban, mert ha borjukat akarok látni, itt vannak az urak!

Egy tömeggondnok egyszersmind összeirási elnök is az e—i kerületben. Belép egy baloldali választó polgár.

„Kérem a szavazók közé feljegyeztetni magamat.“

„Tessék szavazati jogát igazolni.“ — mond az elnök.

„Van egy egész telkem.“

„Az nincs a nevére telekkönyvezve.“

„Van a B-féle csődtömegben 4000 forintom.“

„Az nem önnek jövedelmez, hanem nekem. — Elmehet.

* * *

„Térj már egyszer az eszedre, látod hogy a kormánypárt az országban többségben van. — Mit mokráskodol? neked is jól esik egy kis hivatal!“ — kapacitálá a mameluk, baloldali ismerősét.

„Hja! igaz ugyan, hogy többségben vagytok, mert minden kutya szereti a koncot: ergo kormánypárti, — csak hogy azoknak nincs szavazatok.“

Eredeti levelek.

Kecskömétön urnapján.

Tisztölt Ludas Matyi ur!

Városunkban a jelön évben a klima annyira mögváltozott, hogy az alsó választó körületbön rendkivül melög, a fölső kerület egy nagy részébön pödig rendkivül hideg az áer.

Ezen sajátságos körülmény kidöritésére a jobboldalisták egy vegyös bizottmányt küldöttek ki Agárdi Imre és Gyertökelőkapások Jancsi elnökletök alatt.

A tisztölt bizottmány először két külön helyön székölvén, nézöteiket izenet váltás utján közlötték egymással, de minden erödmény nélkül.

Ekkor kapták magokat, arra a gondolatra vetömedtek, hogy közösen széköljenek s csakugyan sikerült nékik kisütniök, hogy az alsó választó kerületben azért van oly melög, mert igen fűtenek őkigyelmöknek; a felső kerületbön pedig azért van oly hideg, mert ő kigyelmök mint jobboldali főkortesek, rendkivül hideg fogadtatásban részesülnek. *Egy balpárti.*

Szabadkai krónika.

Matyi bácsi! Talán bizony haragszik is, hogy rég óta nem krónikáztam. *) — Könnyü magának Matyi bácsi a fővárosban viccelni, a hol porolni való plundrát minden nyomon találhat, de nehéz nálunk, a hol maholnap oda jutunk, hogy Lénárd föispán ellen a jobbpártiak fognak petitionálni. — Azt mondja a példabeszéd: „nem lehet a szerecsent fehérre mosni.“ Dehogy nem! ... csak meg kell választani a hozzá való pasta cosmeticát.

A Herr von Miska bácsi is elhallgatott, mint a fülemile, mikor vedleni kezd. — Higyje el Matyi bácsi, ha a mi Vincentiusunk ki nem adja jobboldali programmját, melyben önnönmagát „fogyatékos tehetségnek“, a közjogi alapot pedig „összetákolt“ műnek mondja: ugy talán még nevetni is elfeledünk, annyira komolyá lett városunk, dacára annak, hogy a követválasztási mozgalmak, illetőleg a kancsó-duellumok már nehány hónap óta meglehetősen folynak. — Az ilyen jobboldali jelölt aztán páratlan a maga neméhen; ritka mint a fehér holló, és őszintesége méltó még a baloldal elismerésére is. Hanem az megint más kérdés, vajjon: lehet-e vércsének galambfia?!

Mondja meg Matyi bácsi! hogyan történhetett az, hogy ön a mi városunkat kihagyta uti programmjából? Pedig nagyban reméltük, hogy minket is meg fog tisztelni látogatásával. Talán csak nem riasztotta vissza a kalocsai érsek vétója? **) Ha nem egyébért, de már azért is érdemes lett volna városunkat utjába ejtenie, hogy személyesen megismerhesse mindazon vaskalapos hazafiakat (?), a kiket a „Matyi“ megszapult!

Adieu!

Körpelesz,
representant.

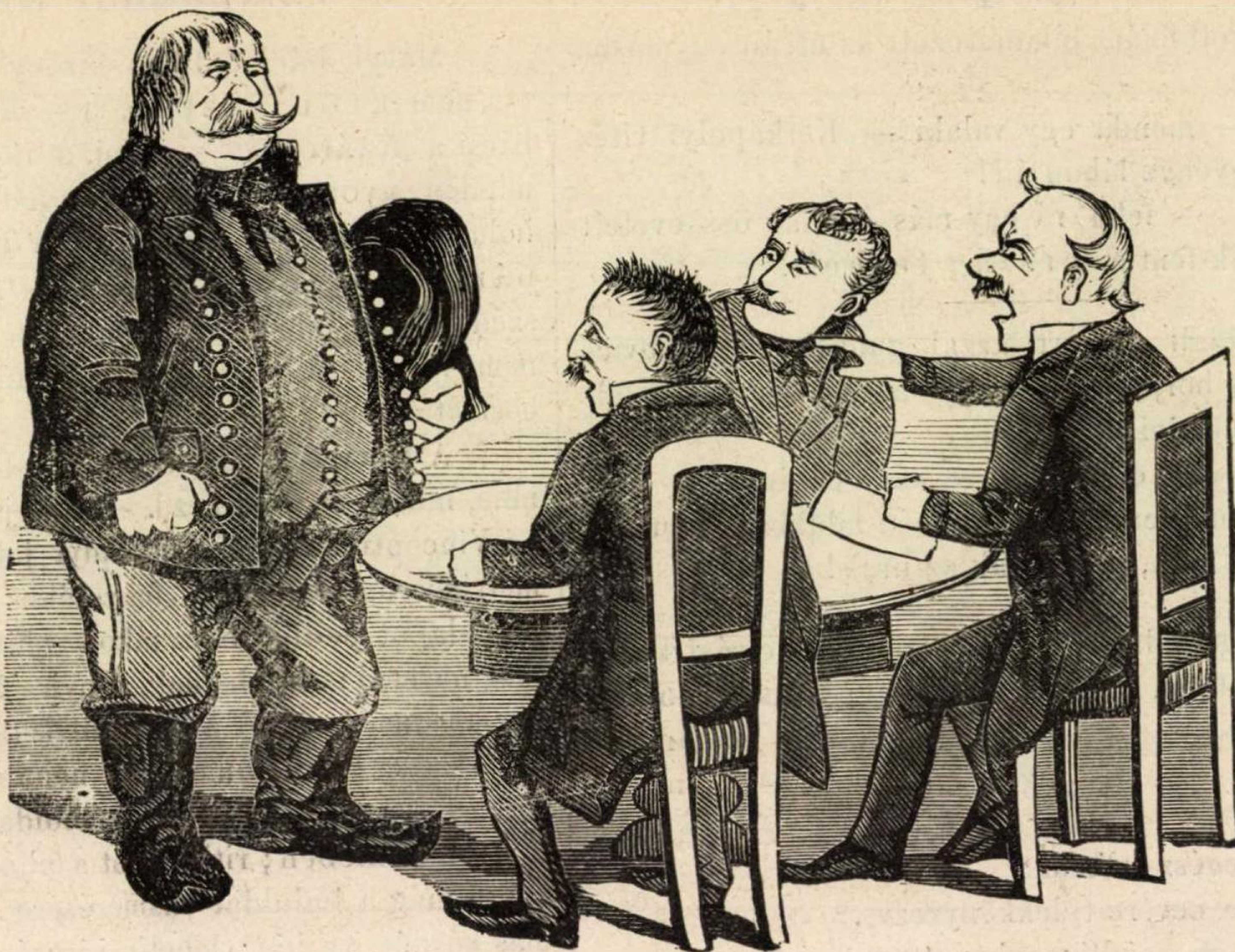
Egy tanitó csizmát csináltatott. A csizmadia igen elmés ember lévén, s tudva hogy a tanitónak neve napja közelget, a csizmának talpára szép sárga szegekkel a következő verset verte ki.

Ez a csizma olyan csizma,
Hogy jobb sem kell nála;
Azért evvel rektor uram,
Ne menjen a sárba.
Sőt ne csak sárt
Hanem egyébb
Bajt is kerüljön ki véle,
S virágozzék e Csizmában,
Kivilágos kiviradtig
Fris jó egésség.

*) Bizony nincs kedvemre!

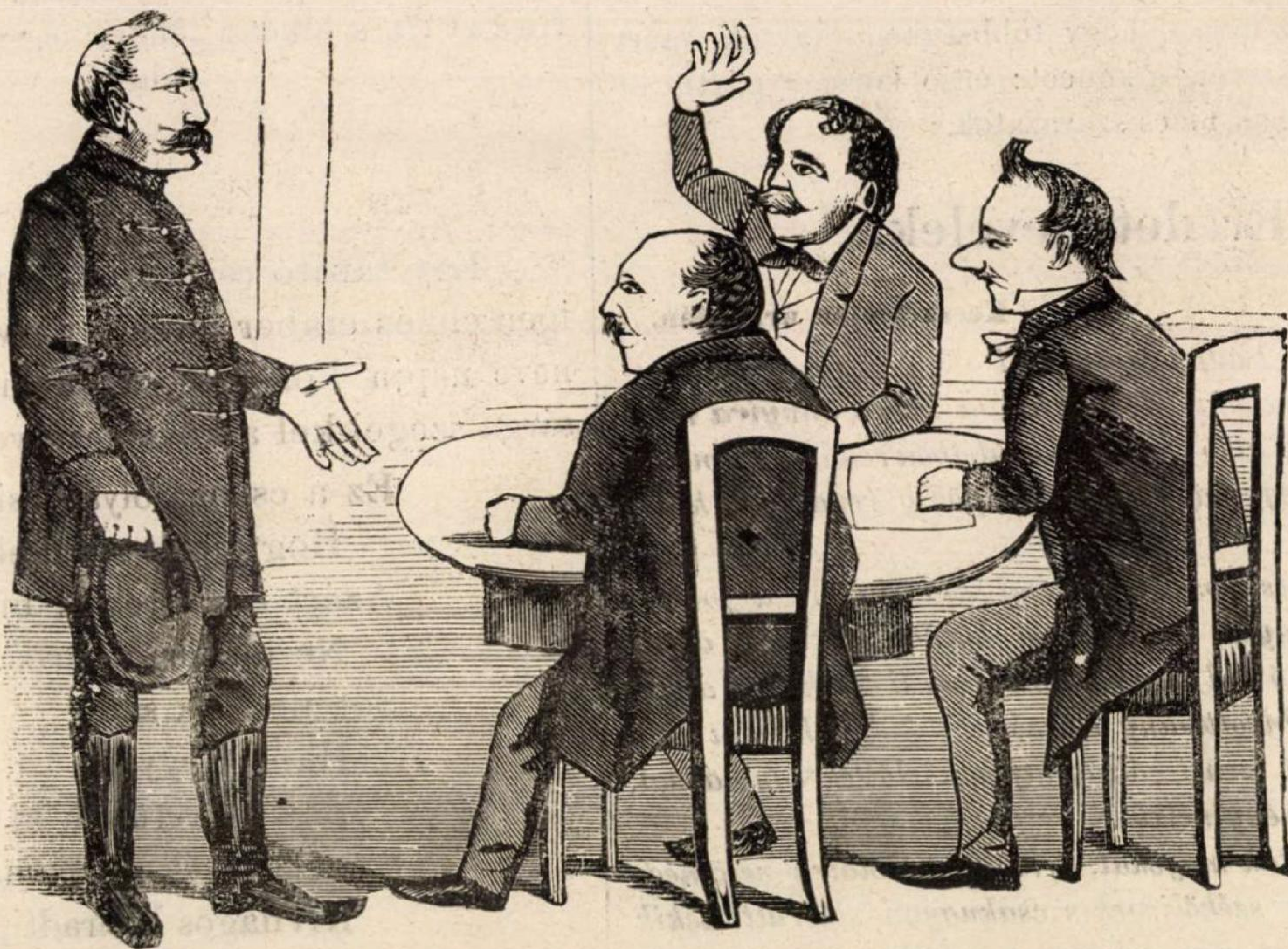
** Nem biz a jó Körpeleszem! hanem hát nem futotta ki az idő, meghát különben is rendén van a szabadkai választók szénája. Matyi.

A választókat össz

Elnök: Mit akar kend?
Polgár: Beakarok iratkozni kérem ássan.
Elnök: Mije van khendnek?
Polgár: Egy sessio földem, cserepesházam, ökröm, lovam.

Elnök: Kire szavaz kend?
Polgár: Hát éljen a balpárt.
Elnök: Elmehet kend marha! nincs kendnek jussa.

Elnök: Kicsoda ön!
Iparos: Mesterember.
Elnök: Tart e állandóan segédet?
Iparos: Rendesen van négylegényem, két inasom.

Elnök: Hát ki az éljen?
Iparos: Éljen a balpárt!
Elnök: Ki takarodj innét paraszt....

iró bizottság előtt.

Egy rongyos széntoló a lehetőleg rondább lazzaróni alak tántorog a bizotság elé.

Elnök: Ki vagy?

Lazaróni: Szén talicskázó napszámos.

Elnök: Ki az éljen?

Lazaroni: A ki pálinkát ad.

Elnök: Jól van tisztelt polgártárs! ön bizonyosan szavazni fog.

Elnök: Na zsidó! hát ki a vivát?

Smüle: (vigyorogva). Éljenekh a theküntetes orakokh!

Elnök: Mi vagy! Smüle: Kereskedü.

Elnök: Van e tőkéd?

Smüle! Itt vagyon a sip ...

Elnök: Irjátok az értelmiség közzé. Hát a gyerekeket minek hoztad el Smüle?

Smüle: Hát khérem lássan az orfiakhat meg irják be a virilisek khüzzé, mert mire megnünek, ugy is az ilyenekből lesznek az orak! Elnök: Irjátok be valamenyit.

Arany trombita.

Az egri baloldal követválasztó dala. 1872.

Dobó fészke, hol születtem —
Benne igaz magyar lettem;
Nem adom el pénzért magam . .
Függetlenség ! a jelszavam.

Az „egri-név“ olyan nagy kincs,
Melynél nagyobb a papnak sincs;
Jó hir-nevem nem eladó,
Nem kell érte „borra-való!“

Török-vérből termett borom
Oly fekete, mint a korom,
De szennyet csak arra borit:
A kit könnyen eltántorit.

Becsületem oly erős vár
Mit víni is tetemes kár;
A pap ugyan megint fárad,
De nem adom föl a várat!

Borom, nevem, hires nekem;
Országos a becsületem.
Szert reája azzal tettem:
Hogy a hazát hőn szerettem.

Mely hazámnak oly sokat árt,
Haldoklik itt a Deák-párt;
S biztos jele a halálnak
Hogy követet sem találnak!

Fehér toll és fehér zászló
Min „igazság“ arany jelszó
Sirig hű leszek hozzátok,
A ki elhagy, érje átok!

Ha a halál a sirba tesz:
Sirvirágom is — fehér lesz;
S a mely együtt porlad velem:
Fehér lesz a szemfödelem.

Van zászlómnak egy vezére,
Sokszor biztam már kezére . .
És ő mindig hiven védte,
Áldja meg az Isten érte!

Most is neki, neki adom —
Őt soha meg nem tagadom,
Ő sem hagy el soha engem,
Csiky Sándor a követem!

De e meg aztán már nem aranytrombita hanem

Kintorna.

Verklizik Gyöngyösön Pulszky Ferencz dicsőitésére.

Hát ez a vén varju
Dögöt keres talán
Gyöngyösen? hogy károg
Képviselet után.

Koptasd a magadét
Roszfának madara,
Mert biz a miénket
Nem veszed magadra.

* * *

Nem szavazunk kalandorra,
Hadd legyen nagyobb az orra;
Pulszky Ferkó nem kell nekünk
Nem türi meg becsületünk.

Freímauer, jezsuita!
Feudális forradalmár!
Megismertünk szép hiredből
Most láttunk is . . elkotródjál.

Adomák.

Egy társaságban sajnálkozva mondá bizonyos uri ember egy önmaga által elkövetett ballépésére: „de nagy szamarat is csináltam mikor ezt tettem“.

A társaságban jelen volt egyik barátja aztán ezt jegyzé meg:

Nem te csináltál barátom, nagy szamarat, hanem az apád.

Nagyon kopasz volt egy választó kerületnek az ő mamelukk hite hagyott képviselője.

Mind a mellett is, kénytelen kelletlen bekellet választói előtt számolni azon bűnök és gonoszságokról, melyeket választói világos érdekei ellen az országgyülésen elkövetett.

Még ezt a bűnbánó beszédet aztán csak elhallgatták az ő jámbor választói, — hanem midőn kifejezést adott azon kaján érzelmeinek, hogy ismét képviselő szeretne lenni, — már akkor nem álhatták meg zugás és orrfintorgatás nélkül. Különösen egy tisztes öreg ember oda áll a kopasz mamelukk elé, s igy szólla hozzá, oda téve fejére kezét:

Azt mondja vala pedig uram! Mózes, hogy ha pedig az embernek min lenestől fogva való kopaszságán, fehér, verbenyős szinü szeplő támad, az nem egyébb, hanem annak kopaszságán indult poklosság.

A mely emberen pedig a poklosság vagyon, ruhája megszaggatva legyen, meztelen fejjel járjon, a bajuszát befedezze, és ezt kiáltsa:

— Tisztátalan vagyok!... Tisztátalan vagyok!... Ily körülmények után tehát a követségről szó sem lehet.

B. városban Miklós nevű derék csizmadiamester urat, — kinek szavajárása volt mindenre ezt felelni: csuszpájsz, elnevezte őtet a nép Csuszpájsznak.

Egyszer bemegy hozzá a cigány s kérdi tőle:

Csuszpájsz uram! mennyiért varr nekem egy pár csizmát?

Erre a majsztram rárival a czigányra: nem vagyok én Csuszpájsz, hanem Miklós.

Nohát Moslék uram! mennyiért varr nekem egy pár czizmát, de ekkor már szaladni kellett a czigánynak, mert a bicskia s majsztram káromkodása mégértették vele, hogy szégyen a futás, de hasznos.

A. B. C.

A. Soha se tudja az ember reggel, milyen napja lesz.

B. Nem biz azt. Kelemen is a Nagy Ignác kiskőrösi kortese reggel józanon kelt fel és délután már a pocsolyából huzták ki.

C. Azt mondják, hogy a magyar és tót faj nem szapora.

D. Dehogy nem, lám a k... plebános gazdasszonyának a mult héten is kettős gyermeke született.

E. A piripótyi kosta neje mindig változtatja a ruháját.

F. No bezzeg nem változtatja az ura az éneket soha.

G. Még ugyan nagy tisztaság uralkodik Bazár kapitánynénál.

H. Hogy ne, mikor mig az ordináne porol, a strázsamester meg kefél.

I. A tiszttartó leánya Malcsi kisasszony patécsban van.

K. Szegényke! mondják hogy a kocsistól kapta.

L. Nyuzósi ügyvéd annyira szereti a kis fiát, hogy maga mászott egy varju fészekért a fára.

M. Rég tudom én azt, hogy az az ügyvéd fáravaló.

Követválasztási pattogó kadenciák.

Szent-Endrén:

Gróf Apponyi klerikális
Kortese egy vad fiskális.

Gyulán:

Az legyen tehát a mottó:
Hogy nem kell Hajósi Ottó.

Kassán:

Nekünk nem kell Péchy Manó!
Vigye el tőlünk a manó.

Aradon:

Ráday királyi biztos
Követsége, itt nem biztos.

Mohácson:

Nem kell nekünk Kardos Kálmán követnek,
Borral, hallal, mind hiába tömetnek.

Pakson:

Bivalyhus és turós bödön!
Nem kell Szenicei Ödön.

Felhivás.

A nagyméltóságu m. kir. belügyministerium által szabadalmazott „Buda-pesti szolga segélyző-egylet tisztelettel felhivja a nagyérdemü közönséget saját érdekében, miszerint mindazok, kik a náluk netalán üresedésben lévő szolga-állomásokat alkalmatos és az egylet garantiája mellett elfogadható egyénekkel ohajtanák betölteni, e végett ezen egylethez fordulni sziveskedjenek (Egyleti iroda megyeház-utca 5. sz. a.)

A budapesti szolga segélyző-egylet.

Zsiga pósta.

„*A Pozsonyi Czibak*" késön jött, hogy beleharaptassuk a két miniszterjelöltet. Egyébiránt a Matyi jövö számában Lónyaira és Szlávira, majd leend egy kis satyra.

Az igazügy kortesének. A „Nagy Bőgőst" eltemettük, „Vig Ferke" pedig elbusulta magát, és itt hagyott bennünket, mint Szent Pál az oláhokat.

Az „Ellenőr" apróságai fabrikálójának: Az a kecskeméti vers:

„A ki Horváth Döme,
Szökjék ki a szeme . .

elvan csürve és csavarva. 1869-ben igy jött az ki a Matyiban:

A kinek kell Horváth Döme,
Ugorjon ki a két szöme.

ERDŐSI REZSŐ

ajánlja a nagyérdemü helybeli és vidéki közönségnek, a **kerepesi uton 3-ik szám** alatt, a **„Pannonia"** vendéglő átellenében jól berendezett

fényirdáját.

Felvételek történnek naponként, még borus időben is:

reggeli 9 órától délutáni 5 óráig.

Készülnek: vizitkártya-, Erzsébet-, és albumba-való-, valamint életnagyságu-, chromo-, aqarell- és anilin-képek, — ugy szinte olajfestmények is.

Az árak a lehető legjutányosabban számittatnak.

Minden létező **állampapirok**, **elsőbbségi** kötvények, sorsjegyek, vasut-, bank- és iparrészvényeknek vétele, eladása, valamint elcserélése.
Szelvények beváltása.
A cs. kir. börzeni bizományok készpénzfizetés vagy 10% előpénz mellett teljesittetnek.
Mindennemü sorsjegyek havonkénti részletfizetés mellett — 5 fttól felfelé — eladatnak.

Rothschild & Comp.

Opernring 21.

Bécsben.

minden huzásnál érvényes 20-ad részvényjegyek minden további utánfizetés nélkül. az

1839. cs. k. osztr. államsorsjegyre 10 ft.
1860. cs. k. osztr. államsorsjegyre 8 ft.
1864. cs. k. osztr. államsorsjegyre 8 ft.
1870-ki magyar jut. sorsjegyre . 7 ft.
1870-ki török vasuti sorsjegyekre (36 huzásnál érvényesek) . 4 ft.

A nagy verseny,

melyet a tömérdek, ujonnan alakult bank és magán váltó-üzlet a sorsjegyrészlet-üzlet terén kifejt, felkelté bennem a vágyat egy oly módozat feltalálására, mely által a t. közönség azon osztálya, mely a sorsjegyeket részletfizetés utján szerezi be, semmi esetre se veszitsen, de söt a befizetett pénz után a törvényes kamatot huzza, és eredeti sorsjegyek beszerzése által szerencséjét, még külön is megkisérelhesse.

Épen nem volt könnyü feladat ezen módozat feltalálása, miután tudvalevőleg a kis lutriban való játék — melyben pedig a nyereménychancek sokkal csekélyebbek mint a nagy sorsjegy-lotteriában — bármily jó és óvatos módszer mellett is mindig pénzáldozattal jár.

De nekem hosszas és beható tanulmányozás után sikerült a t. közönséget, két a legjobbak közé tartozó sorsjegynek ügyes összeállitása s az ezekre nézve elvállalt jótállás által nemcsak minden veszélytől megóvni, hanem befizetett pénzét kétszeresen kamatoztatni és annak még évenkint 8 legnagyobb huzásbani részvételt kieszközölni.

Kapható ugyanis nálam 30 havi 10 frtos részletben egy **5% 100 forintos 1860-iki államsorsjegy,** évenkint két huzással (február 1-én és augustus 1-én) **300,000, 60,000 frt stb.** főnyereménnyel és egy **3% 400 frankos állambiztositékkal ellátott török vasuti sorsjegy,** évenkint 6 huzással (junius, augusztus, oktober, december, február és április hóban); főnyeremény **600,000, 300.000** frank aranyban.

Már most a vevő e két sorsjegyre 300 frtot fizet le. Részemről azonban kötelezem magamat azon esetre, ha az 1860-ki sorsjegy a befizetés tartama alatt sorozathuzáson kihuzatnék, a részletével tulajdonosának, ha ez az illető részletlevelet egy hónappal a sorozathuzás után nekem visszaadja, egy 100 frtos 1860-ki sorsjegyet és egy török sorsjegyet ingyen kézbesiteni, s neki még külön a befizetett összeget 6%-os kamatjával együtt visszatériteni; söt még ennél is tovább menve, kötelezem magamat azon esetre, ha az 1860-ki sorsjegy a befizetés tartama alatt sem huzatnék ki, azt 10 év leforgása alatt 300 frttal visszavásárolni, feltéve, hogy ez idő alatt sorozata kihuzatott s az nekem két hónappal az illető számhuzás előtt kézbesittetett.

A befizetett részleteket pedig az első részleten kezdve 6%-al kamatoztatom, s ezen kamatot az eredeti sorsjegyek kiadásakor készpénzben kifizetem. Azonkivül az 1860-ki sorsjegy 5%-ot bankjegyekben, a török sorsjegy pedig 12 francot aranyban kamatoz, a mi már magában több mint 10%-os jövedelem.

A kamatszelvények, valamint a jótállási jegy a részletlevélre vannak erősitve.

Megkötött üzletek semmi esetben sem bonthatók fel.

Huzási sorozatok ingyen küldetnek meg.

Utánvételi megrendeléseknél kötjegyenkint legkevesebb 5 frt o. ért. előre beküldendő.

FISCHER M. L.

váltóháza a „Fortunához" Pesten, hatvani-utcza 16. sz.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: Mészáros Károly — **Pest, 1872. Nyomatott Neuer I.nál.**